

ת"פ 57463/10/19 - מדינת ישראל נגד גל - הברבור הלבן בע"מ,אלי גולן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב-יפו
ת"פ 57463-10-19 מדינת ישראל נ' גל - הברבור
הלבן בע"מ ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופט אורן שגב המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. גל - הברבור הלבן בע"מ 2. אלי גולן

גזר דין ביחס לנאשם 2

1. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, כדלקמן:
 - 1.1 הפרת חובת פיקוח - עבירה לפי סעיף 2(א) + 10א + 21 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן - **חוק העסקת עובדים**) (21 יחידות עבירה) (להלן - **העבירה הראשונה**);
 - 1.2 אחריות נושא משרה - עבירה לפי סעיף 6 + 26(א) + 27 לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951 (14 יחידות עבירה) (להלן - **העבירה השנייה**);
 - 1.3 אחריות נושא משרה - עבירה לפי סעיף 9 + 26(א) + 27 לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951 (**חוק שעות עבודה ומנוחה**) (2 יחידות עבירה) (להלן - **העבירה השלישית**);
2. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב (סומן מא/1), ובמעמד הדיון הוסיף וטען, כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה בהזדמנות הכמעט ראשונה וחסך זמן שיפוטי; מאידך טען, כי יש לקחת את העובדה שמדובר בכתב אישום המחזיק מספר עבירות, ובגין העבירה הראשונה המאשימה עותרת לקנס בשיעור של 50% מהקנס המקסימלי, שלא יפחת מ- 306,600 ₪. ביחס לעבירה השנייה - קנס שלא יפחת מסך של 100,800 ₪, וביחס לעבירה השלישית - קנס בגובה 50% מהקנס המרבי, שלא יפחת מ- 100,800 ₪.
3. בנוסף ביקש כי בית הדין יורה לנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע על פי הודאתו למשך 3 שנים, וזאת בגובה הקנס המקסימלי.
4. במסגרת טיעונו בכתב, עמד ב"כ המאשימה על כך שבנוגע לעבירה הראשונה, גובה הקנס המקסימלי הוא 29,200 ₪ לכל יחידת עבירה ו- 14,000 ₪ ליחידת עבירה אחת ביחס לכל אחת משתי העבירות הנותרות.

5. עוד ציין, כי בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית הדין לקבוע את השיקולים שמנחים אותו במלאכת גזירת הדין, בהתאם לעיקרון ההלימה, שעיקרו - גזירת עונש ההולם את נסיבות העבירה שבוצעה, בהתאם ל-2 שלבים: הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם; והשני - גזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה שנקבע. בנוסף, על בית הדין לקחת בחשבון את ריבוי העבירות.
6. על בסיס האמור לעיל, טען כי במקרה שלפנינו, מדובר על מספר רב של יחידות עבירה והפנה בעניין זה להלכת חוות הורים [ע"פ (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חוות הורים בע"מ**, שם נקבע, בין היתר, כי משמעות ההכרה במספר עבירות כ"אירוע אחד" אין משמעה כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול האירוע יוגבל בעונש המרבי בגין עבירה יחידה, כי אם ביחס לשילוב העבירות. עוד הפנה לע"פ (ארצי) 25307-12-15 **מרדכי שחם נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי על בית הדין לקבוע מתחם ענישה ביחס לכל אירוע בנפרד, ובמידה ומדובר במספר עבירות באותו אירוע, יש לקחת בחשבון את מספר העבירות הנכללות באירוע זה.
7. ב"כ הנאשם הרחיב על אודות הערכים החברתיים שנפגעו במהלך ביצוע 3 העבירות בהן הודה הנאשם וציין, כי ביחס לעבירה הראשונה, תכלית הוראת החוק היא שמירה על זכויותיהם הקוגנטיות של עובדי קבלן, ולכן העסקת עובדים ע"י קבלנים שלא הורשו לכך ע"י הרשות המוסמכת, חותרת תחת מטרת החוק ותכליתו. ביחס לשתי העבירות הנוספות, טען כי מדובר בחוק מגן שנועד להסדיר תנאי מינימום לצורך רווחת העובדים ושמירה על כבודם, כפי שנפסק בבית הדין הארצי בע"פ (ארצי) 61082-01-15 **מדינת ישראל נ' הוד תדלוק ומסחר בע"מ**.
8. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הביא ב"כ המאשימה דוגמאות ממקרים שונים (סעיפים 26 ו- 27 לטיעונים לעונש).
9. הנאשם טען, כי הוא גרוש ואב לילד בן 16, שעליו הוא משלם מזונות, וכי יש לו עוד 3 ילדים קטינים, הצעירה מביניהם בת חודש וחצי. עוד הוסיף ביחס לנסיבותיו האישיות, כי הוא עבד מספר חודשים בחברת משאיות בתור נהג ומחודש נובמבר 2021 עד אוגוסט 2022 ביצע עבודות שירות.
10. עוד הוסיף, כי לפעמים הוא עובד לפרנסתו כמה ימים בחודש בתור נהג משאית, ולשאלת בית הדין הוסיף, כי עבודות השירות מתבצעות 5 ימים בשבוע 7 שעות כל יום, וכשהוא מסיים אותן הוא מתחיל לעבוד עם המשאית. הנאשם הוסיף, כי בת זוגו בחופשת לידה ואינה עובדת, וכי הם גרים בשכירות.
11. ביחס להכנסתו, טען, כי משכורתו מגיעה ל- 2,500 ₪ בחודש מהנהיגה על משאית שהוא עושה מעת לעת. עוד הוסיף, כי אין לו בעלות על מקרקעין וכי חשבונות הבנק שלו מעוקלים.
12. לבסוף, ציין כי בעקבות פירוק החברה הוא נכנס להליך של פשיטת רגל והגיש לבית הדין אישור בדבר צו לפתיחת הליכים (נא/1), וביקש כי בית הדין יאפשר לו לפרוס את תשלום הקנס באופן שהתשלום החודשי לא יעלה על 500 ₪.

דין והכרעה

13. אשר לקביעת מתחם הענישה, מקובלים עלי טיעוני המאשימה, לפיהם הנאשם עבר על שני חוקים שמטרתם לשמור על זכויות בסיסיות של עובדים בכלל, ועובדי קבלן בפרט. במקרה זה, גם מדובר בריבוי עבירות.

14. לפיכך, סבורני כי בנסיבות העניין, מתחם הענישה שהמאשימה הציעה סביר והולם הן את חומרת העבירות ואת העובדה שמדובר במספר גבוה של יחידות עבירה.
15. במקרה דנן, הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוען של 21 יחידות עבירה על חוק העסקת עובדים ו- 16 עבירות על חוק שעות עבודה ומנוחה. לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ולעוצמת הפגיעה לאור ריבוי העבירות, מקובל עלי עקרונית מתחם הענישה שהוצע ע"י המדינה, ואולם, סבורני, כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שיפורט להלן, יש משום צידוק לחרוג לקולא ממתחם זה, ולהלן טעמי.
16. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם קנס מצטבר שלא יפחת מסך של 508,200 ₪. בהתאם לאישורים שהנאשם הציג, ניתן נגדו צו לפתיחת הליכים מטעם הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי. לדבריו שלא נסתרו, הוא אב ל-4 ילדים, הכנסתו החודשית נמוכה ביותר והוא מתפרנס מעבודה מזדמנת ולא קבועה. בנוסף, הוא חסר נכסים וזוגו אינה עובדת.
17. בנוסף, הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, ובכך לא רק שחסך בזמן שיפוטי ובמשאבי התביעה, אלא הראה, כי הפנים את העבירות שביצע.
18. בנסיבות אלה, ובדגש על מצבו הכלכלי, המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם, סבורני כי הטלת קנס כספי גבוה, עשויה להשיג את התוצאה ההפוכה מבחינת האינטרס הציבורי ולגרום לנאשם ולמשפחתו ליפול על הקופה הציבורית כאבן ריחיים.
19. אשר על כן, החלטתי להטיל על הנאשם קנס כספי מופחת בסך 15,000 ₪ ולהיעתר לבקשתו לפרוס את תשלומי של הקנס לתשלומים, באופן שהתשלום החודשי לא יעלה על 500 ₪.
20. על מנת שהעונש יהיה מרתיע דיו, ראיתי לנכון להיעתר לבקשת המאשימה ולהורות לו להתחייב שלא לעבור על העבירות בהן הורשע. בהתאם להלכה הנוהגת, התחייבות זו מהווה כשלעצמה עונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ**, (2.4.2015)).
21. אציין, כי לאור העובדה שכאמור לעיל החלטתי לחרוג ממתחם הענישה לקולא בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, החלטתי להחמיר עמו בכל הקשור לקנס המותנה ולחייב אותו בקנס מותנה בסך של 407,200 ₪. סכום זה הנו תוצאה של הכפלת הקנס המקסימלי הקבוע לכל מהעבירות בהן הורשע במחצית מספר יחידות העבירה אותן עבר.

אחרית דבר

22. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) קנס כספי בגובה 15,000 ₪, שישולם ב- 30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך של 500 ₪ כל אחד. מועד תשלומי של התשלום הראשון - 01.12.23, ובכל 1 לחודש לאחר מכן.

(ב) התחייבות למשך 3 שנים מהיום להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע על פי הודאתו בתיק זה. גובה ההתחייבות - 407,200 ₪.

(ג) המזכירות תשלח את שוברי התשלום ואת ההתחייבות לנאשם והוא יחזירה חתומה בתוך 45 יום מהיום (בהתחשב במצב הביטחוני השורר כעת בארץ).

23. תשומת לב הנאשם מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליו **להקדים** את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון

073-2055000.

24. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

**ניתן היום, א' חשוון
תשפ"ד, 16 אוקטובר
2023, בהעדר הצדדים.**

אורן שגב, שופט